

FÜGGETLEN RENDESZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/682/2013/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

354/2014. (XII. 18.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2013. szeptember 9-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2014. december 18-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem történt, illetve alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2013. szeptember 9-én előterjesztett panaszbeadványa szerint 2013 július 15-én érkezett B-ről Cs-be, egy ottani ügyvédhez, aki vele együtt felkereste a panaszos édesapját a M. idősök otthonába, ahol édesapja él életvitelszerűen.

A panaszos azért érkezett Cs-be, mert vitája támadt egy ingatlan tulajdonjogát illetően nővérével, aki pénzüsszeggel is tartozott a panaszosnak, de a panaszos leveleire nem reagált.

Az ügyvéd elmondta a panaszos édesapjának, hogy mivel a lánya szeretne ott éjszakázni, adja neki oda a lakáskulcsot, mert nincs hol aludnia, és jogilag negyed örökrésszel rendelkezik a házra, az özvegyi jogát nem gyakorolja, és igenis joga van a panaszosnak bemenni a házba. A panaszos édesapja nem adta oda a lakás kulcsait.

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

Ezt követően a panaszos délután felhívta a rendőrséget, hogy bejuthasson a Sz-i házba. Este ismételten felhívta a rendőrséget, kb. 18 óra 20 perckor, amikor elmondta részletesen miben kér segítséget.

A határőrség vette fel, és közölte nem tudja kapcsolni a rendőrséget, mert területen vannak, a panaszos kérte, hogy derítse azért ki, hogy vajon ki jönnek-e, vagy sem. Azt ígérte a határőrség, hogy felhívja a rendőröket és megmondja, mikor érkeznek, el is kérte a panaszos telefonszámát.

Mivel eltelt sok idő, így a panaszos felhívta ismét ugyanerről a telefonról a határőrséget, aminek eszébe sem jutott visszahívni, ahogy ígérte, közölte, ő már megy haza 19 órakor váltás lesz, majd a rendőrök biztosan visszahívják, mert ők 20 órakor mennek haza, ő odaadta a telefonszámát a rendőröknek és megígérték, hogy mielőtt 20 órakor hazamennek, visszahívják.

Később már az új műszakba lépett ügyeletes vette fel Cs-ben, mint utólag kiderült állítólag semmiről nem tudott, az előzőek semmit nem adtak át. A panaszos elmondta neki azt, hogy az örökölt lakásba szeretne bejutni, elmondta, hogy az anyai rész fele az övé, amiről jogerős végzése van, továbbá a földhivatal bejegyzése arról, hogy a nevében van az említett negyed rész.

Az ügyeletes közölte egy öngyilkosnál vannak, visszahívja a panaszost, hogy kb. mikor jönnek ki. Ezen bejelentése után a testvére, aki a falu másik végén lakik, autóval nagy sebességgel megérkezett az említett házhoz, a panaszos feltételezi, hogy tudomására jutott, hogy kihívta a rendőrséget. Utólag kiderült, a rendőr pont abban a faluban lakik, ahol a panaszos testvére.

Az említett ügyeletes visszahívást ígért, nem tett meg, így a panaszos ismét hívta a rendőrséget. Az ügyeletes a panaszos álláspontja szerint úgy beszélt vele, mint a kuttyájával. Kérte, hívja fel a rendőröket és kérdezze meg, mikor jönnek ki, ahogy azt megígérte, mert itt áll a sötét utcán egyedül, gyógyíthatatlan beteg leukémiás, és rosszul van. Erre gúnyt űzött a betegségéből, de segíteni nem segített.

Fél 11 körül jöttek ki a határőrsegről, akik elmesélték, hogy a rendőrök még mindig az öngyilkoságnál vannak, ezért küldték őket. A két fiatalember a határőrsegtől, akik megérkeztek fél 11 után, nem tudnak semmit. Lemásolták a panaszos papírjait, elmondták, hogy segíteni nem tudnak, de maximálisan kedvesek, emberségesek voltak, ők voltak, akik emberszámba vették.

2) A panaszos 2013. szeptember 11-ei és szeptember 18-ai panasz kiegészítéseiben mellékelte a rendőrség által a kérdéses telefonbeszélgetésekről készített szószerinti szöveget, telefonszámláját, amin a hívások időpontja látható, illetve fotókat mobiltelefonja híváslistájáról. A panaszos által csatolt dokumentumokat a Testület figyelembe vette állásfoglalása meghozatala során.

3) A panaszos 2013. november 17-ei panasz kiegészítésében egy újabb, álláspontja szerint bántó telefonbeszélgetés miatt fordult panasszal a Testülethez, mellékelve a beszélgetés szövegét. A panaszos, a panasz kiegészítésében biztosította a Testületet, hogy a beszélgetés hangfelvételét eljuttatja a Testület részére. 2013. december 9-ei és 10-ei ezzel kapcsolatosan küldött e-mailjeiben azonban nem tudta a Testület elé tárni a kérdéses hangfelvételt.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás alaposabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az ügyben illetékes rendőrkapitányságtól, valamint megküldeni kérte az üggyel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat és konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját.

1) A M-i Rendőrkapitányságon 2013. október 22-én kelt jelentés szerint a panaszos 2013. július 15-én a délutáni órákban 16 óra körüli időben a Cs. Rendőrőrs épületében beszélt Sz. S. r. főtörzsőrmesterrel és közölte, hogy a kért segítség nem aktuális, majd később újra telefonál.

Ezt követően 20 óra után néhány perccel ismét beszélt a Rendőrőrs épületében tartózkodó S. S. r. főtörzsőrmesterrel és akkor kért rendőri intézkedést. A M-i Rendőrkapitányság ügyeletét a bejelentő első alkalommal 2013. július 15-én 20 óra 50 perckor hívta, melyről hangfelvétel készült. A második hívás 21 óra 00 perckor érkezett, melyről szintén hangfelvétel készült. A kapitányság ügyeletes a hívásokat követően 21 óra 38 perckor hívta vissza a bejelentőt, melyről szintén hangfelvétel készült.

A Cs. Rendőrőrs épületében a hívásokat S. S. r. főrm fogadta, melyet a Cs. Határrendészeti Kirendeltség ügyeletes kapcsolta az Őrs irodájába. A Cs. Határrendészeti Kirendeltség hívást fogadó személyeiről nyilatkozni nem tudtak, mivel nem a M-i Rendőrkapitányság alárendeltségébe tartozó hivatásos állomány tagjai. A M-i Rendőrkapitányságra érkező hívásokat N. Cs. r. ftzls. fogadta. A helyszínre 2013. július 15-én 21 óra 38 perccel követően vonult ki a Cs. Határrendészeti Kirendeltség járőre.

A M-i Rendőrkapitányság ügyeletes a 20 óra 50 perckor kért rendőri intézkedésre haladéktalanul megtette a szükséges intézkedéseket, és amikor azt tapasztalta, hogy a Cs. Rendőrőrs járőrei nem tudják a küldést teljesíteni, akkor azonnal kért segítséget a Cs. HRK ügyeletesétől. Részéről a panaszos indokolatlan várakoztatása nem állapítható meg.

Cs. Rendőrőrs épületében a hívást fogadó Sz. S. r. főrm. szintén 20 óra után értesült először a bejelentő tényleges segítségkéréséről. Miután ő végzett a nappalos szolgálatával, azonnal intézkedett a bejelentés átadásáról az éjszakai szolgálatot megkezdő kollégáknak, akik már akkor intézkedésben voltak más bejelentésben.

A panaszossal aznap folytatott beszélgetésről készült cd felvételt a rendőrség mellékelten megküldte. A hangfelvétel csak a M. Rendőrkapitányság ügyeletesével folytatott beszélgetéseket tartalmazza, mivel a Cs. Határrendészeti Kirendeltség tájékoztatása alapján nem rendelkezik hangrögzítő berendezéssel.

A hangfelvétel alapján megállapítható, hogy a panaszos azon állításai, miszerint az ügyeletes a beszélgetésük közben többször letette a telefont, illetve az ügyeletes gúnyt űzött volna a betegségéből és nem segített, valótlán, mivel a beszélgetések normális hangnemben folytak sem udvariatlan, sem kioktató, sem pedig megalázó hangnemben nem beszélt a bejelentővel N. Cs. r. főtörzsászlós ügyeletes tiszthelyettes.

A M. Rendőrkapitányság ügyeletét először a panaszos 20 óra 51 perckor hívta, az ügyeletes ekkor szerzett tudomást először a bejelentésről. Az ügyeletes első esetben 3 perc 3 másodpercet beszélt a bejelentővel. Az ügyeletes felvette a bejelentést, amit az ügyeletén elhelyezett bejelentő füzetbe is rögzített és közölte a bejelentővel, intézkedik, de jelenleg a

csengeri járőrök intézkedésbe vannak és várni kell. Közölte az ügyeletes a bejelentővel azt is, hogy 10-15 perc elteltével vissza fogja hívni, majd a beszélgetést befejezték.

A második beszélgetés miután lették a telefont az első beszélgetést követően következő 6 perc után, 21 óra 00 perckor történt melynek a híváshossza 4 perc 43 másodperc volt. A felvételen hallatszik, hogy a bejelentő kérdőre vonja az ügyeleteset, hogy ne rakja le a telefont. Az ügyeletes közölte a bejelentővel, hogy még csak néhány perc telt el az első beszélgetésük óta, türelmet kért, mert még nem tudott érdemben intézkedni, közölte ismét a bejelentővel, hogy intézkedésben vannak a rendőrök. A bejelentő türelmetlen volt, mivel elmondása szerint már régóta várakozik a bejelentés óta és nem kapott segítséget. Az ügyeletes a felvétel szerint nem szakította meg a hívást végighallgatta a bejelentőt, és amikor a bejelentő közölte, hogy rosszul van, akkor kérdezte, hogy küldjön-e mentőt.

A harmadik beszélgetés 21 óra 38 perckor zajlott le, a hívás ideje 2 perc 20 másodperc. A M. Rendőrkapitányság ügyeletes N. Cs. r. ftzls. hívta vissza a bejelentőt, hogy mennek a Sz-i címre a rendőrök.

Tekintettel a fentiekre megállapítható, hogy N. Cs. r. főörzszászlós, amikor tapasztalta, hogy a Cs-i Rendőrőrs járőre nem tud a bejelentésre menni, akkor 21 óra 08 perckor felvette a kapcsolatot a Cs. Hrk. ügyeletesével és segítséget kért az intézkedésben.

Később 21 óra 40 perckor hívta ismét a Cs. Hrk ügyeletesét és kérte a megerősítést az intézkedésben azt követően, hogy a bejelentőt visszahívta. A felvételekből egyértelműen megállapítható, hogy N. Cs. r. ftzls. a tőle elvárható gyors intézkedést haladéktalanul megtette, amikor észlelte, hogy Cs-i Rendőrőrs járőre nem fog tudni intézkedni, akkor azonnal kért segítséget a Cs. Hrk-tól és vissza is hívta a panaszos bejelentőt.

A hangfelvételek alapján megállapítható, hogy a panaszos azon állítása mely szerint az ügyeletes gúnyt űzött volna a betegségéből és nem segített valamint, hogy az ügyeletes a beszélgetésük közben többször letette a telefont valótlán, mivel a beszélgetések normális hangnemben folytak sem udvariatlan, sem kioktató, sem pedig megalázó hangnemben nem beszélt a bejelentővel N. Cs. r. ftzls. ügyeletes. Amikor a bejelentő közölte, hogy rosszul van akkor kérdezte, hogy küldjön -e mentőt.

Az ügyeletes határozott fellépésével elősegíteni és megerősíteni kívánta az elbizonytalanodó bejelentőben a biztonságérzetet illetve csökkenteni szeretne volna az érezhető félelmét és aggodását. A hangfelvételből egyértelműen hallhatóan megállapítható, hogy az ügyeletes nem állította azt, hogy csakis kizárólag M. Rendőrkapitányságon lehet panaszt tenni, a panaszos ezen állítása valótlán nem helytálló. A fentiek alapján megállapítható, hogy N.Cs. r. ftzls. miután a bejelentésről tudomást szerzett a tőle elvárható gyors segítséget a rendelkezésre álló rendőri állománnyal megtette.

2) A M-i Rendőrkapitányságon, 2013. november 8-án kelt jelentés szerint:

A panaszos által részleghajlónak vélelmezett B. Gy. r. zls. Sz-ban él 2003 óta, A faluban, ami kb. 500 fő lakossággal rendelkezik, szinte mindenkit ismer. M. T-né N. É-t mint sz-i lakost szintén ismer, vele rokon kapcsolatban nem áll, ezáltal elfogultság vele kapcsolatban nem állapítható meg.

B. Gy. r. zls. 2013. július 15-én fogadta a saját tulajdonú mobiltelefonján a panaszos testvérének M. T-né sz-i lakos hívását. Beszélgetésünk során M. T-né előadta, hogy testvérel, aki Budapesten él, rossz viszonyt ápol főleg azóta, hogy édesanyjuk elhunyt. Elmondta, hogy szülői ház a hagyaték értelmében 1/2 részben az édesapjáié, aki jelenleg idősek otthonában él, a fennmaradó 1/4-1/4 rész a saját és a testvére tulajdonát képezi. Elmondta, hogy a testvére biztosan fogja keresni a rendőrséget, mert be akar menni a közös tulajdonban lévő sz-i ingatlanba. Megjegyezte, hogy a lakáshoz csak az édesapjának van kulcsa.

B. Gy. r. zls. M. T-né részére telefonon keresztül a szükséges felvilágosítást megadta, melynek során közölte vele, hogy a testvére és a közte lévő vitát polgári peres eljárásban tudja érvényesíteni, melyet M. T-né tudomásul vett. B. Gy. r. zls. a panaszossal aznap nem beszélt sem telefonon, sem pedig személyesen.

B. Gy. r. zls. a panaszos testvérel folytatott beszélgetést követően értesítette a Cs. Rendőrőrsön szolgálatban lévő Sz. S. r. főtörzsőrmester, aki Sz. körzeti megbízottja, hogy nagy valószínűséggel érkezni fog bejelentés Cs. Rendőrőrsre egy polgári peres ügy kapcsán, mely során közölte Sz. S. r.ftörm.-el, hogy a bejelentésre amennyiben azt megteszik, kellő odafigyeléssel és társadalmi érzékenységgel intézkedjen a családban nemrég bekövetkezett haláleset miatt.

B. Gy. r. zls. a panaszos és testvére M. T-né és édesapjuk között fennálló polgári peres ügyről korábban is volt tudomása, mivel a panaszossal telefonon és M. T-nével személyesen is folytatott már beszélgetést 2013. július 15-ét megelőzően. A korábbi beszélgetések során kérdéseikre mindkettőjük részére elfogulatlan, részrehajlás nélküli választ adott.

3) A panaszos ügyének kivizsgálásáról 2013. augusztus 13-án készült jelentés szerint az ügyben meghallgatták B. Gy. r. zls-t, aki előadta, hogy 2013. július 15-én fogadta a saját tulajdonú mobiltelefonján a panaszos testvérének M. T-né sz-i lakos hívását. Beszélgetésük során M. T-né előadta, hogy testvérel, aki Budapesten él, rossz viszonyt ápol főleg azóta, hogy édesanyjuk elhunyt. Elmondta, hogy szülői ház a hagyaték értelmében 1/2 részben az édesapjáié, aki jelenleg idősek otthonában él, a fennmaradó 1/4-1/4 rész a saját és a testvére tulajdonát képezi. Elmondta, hogy a testvére biztosan fogja keresni a rendőrséget, mert be akar menni a közös tulajdonban lévő sz-i ingatlanba. Megjegyezte, hogy a lakáshoz csak az édesapjának van kulcsa.

B. Gy. r. zls. M. T-né részére telefonon keresztül a szükséges felvilágosítást megadta, melynek során közölte vele, hogy a testvére és a közte lévő vitát polgári peres eljárásban tudja érvényesíteni, melyet M. T-né tudomásul vett. B. Gy. r. zls. a panaszossal aznap nem beszélt sem telefonon, sem pedig személyesen.

Sz. S. r. ftörm. előadta, hogy 2013. július 15-én délután a Cs. Rendőrőrs épületében látott el szolgálatot, amikor nem emlékszik pontosan, de olyan 16 óra körül hívta a panaszos. A panaszos ekkor azt mondta, hogy be szeretne menni egy ingatlanba, ami részben az ő tulajdonát képezi, de még nincs a helyszínen, ha ott lesz, majd hívja a rendőrséget. Sz. S. Ezután tovább folytatta szolgálatát, majd szolgálat végeztével, amikor még az épületben tartózkodott 20 óra körül jelentkezett a panaszos. Sz. S. r. ftörm. azt mondta a panaszosnak, hogy továbbítja kérését a következő műszakban szolgálatot teljesítő kollégáknak.

Sz. Z. r. ftörm. előadta, hogy szolgálatuk kezdetén 20 óra tájban egy öngyilkossági kísérlethez indultak intézkedni, amikor Sz. S. r. ftörm. kereste őket a panaszos bejelentésével. Sz. Z. r.ftörm. közölte, hogy intézkedés közben van kollégájával. Ezt követően kevéssel 21 óra előtt keresték a panaszos bejelentésével, de közölte, hogy az intézkedés még nem ért véget, mert az öngyilkosságot megkísérlő személyt be kellett kísérniük a kórházba, tehát nem tudnak egyelőre kivonulni a panaszoshoz.

4) A kiérkező rendőrök által, 2013. július 15-én készített feljegyzés tanúsága szerint a panaszos elmondta, hogy be akart menni az ingatlanra, azonban édesapja a lakóház kulcsát nem adta át neki.

A panaszos hagyatékátadó végzést mutatott az intézkedő rendőröknek, amely igazolja, hogy a panaszos az ingatlanak 1/4-ed arányú tulajdonjogával rendelkezik. Elmondta továbbá, hogy édesapja Cs-ben a M. öregek otthonában tartózkodik. Az ügyel kapcsolatban konzultáltak a Cs. rendőrőrs munkatársaival, majd a panaszos számára felvilágosítást adtak a további lehetőségeiről, miszerint polgári peres úton tudja a tulajdonjogát érvényesíteni.

A panaszos továbbiakban nyilatkozott, hogy jelenleg nem kíván feljelentéssel élni illetve ittléte alatt szállással rendelkezik, amelyet megjelölni nem kívánt. A helyszínt az intézkedő rendőrök 22.40 órakor hagyták el ezt követően folytatták tovább a szolgálatot.

III.

1) A panaszos panaszbeadványában hivatkozott három telefonbeszélgetésre, amelyek 2013. július 15-én este zajlottak le a panaszos és a rendőrség között. A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta a hangfelvételeket CD-n illetve a beszélgetések szószerinti leírását

a) Az első rögzített hívás 2013. július 15-én 20 óra 51 perckor történt 3 perc 3 másodperc hosszú volt. A hívás szószerinti szövege:

bejelentő (panaszos): Jó estét kívánok N. A. vagyok .....(nem érthető szöveg) legyen kedves megtudná nekem mondani mikor jönnek ki , itt állok a ház előtt, hogy be tudjanak engedni a saját házamba mindig ígérik, hogy vissza hívnak az egész kálvária délután 4 órákkor kezdődött, én B-ről érkeztem ma, de nem tudok a Sz-i házamba bejutni.

ügyeletes: Tessék, hova szeretne bejutni?

bejelentő (panaszos): Ön sem tudja, elmeséltem legalább hat rendőritek és senki nem tud semmiről megörököltem egy ingatlant Sz-ban, nem engednek be a házamba, sötét van, leukémiás vagyok, szeretnék lefeküdni sötétben én félek meddig kell még vámom.

ügyeletes: Kinek a házába?

bejelentő (panaszos): ..... (nem érthető) az édesapámat aki. a M. otthonba lakik. Cs-ben a M. otthonba már ott voltam.

ügyeletes: Van bent valaki a házban egyébként?

bejelentő (panaszos): Ott voltam a .....(nem érthető) ott van a végzés adja ide, azt mondta, nem, az az ő háza én elmondtam neki, hogy jogszerűen én betehetem a lábamat ide akkor is azt mondtam önöknek én azóta itt várok, hogy valaki kijöjjön

ügyeletes: Én nem tudom, itt nincs és én nem is látom a maga nevét az az igazság nem tudom kivel beszélt, hogy hívják magát?

bejelentő (panaszos): N. A.

ügyeletes: N. A.

bejelentő (panaszos): És a telefonszámomat is elkérték és azt mondták, hogy visszahívnak. Ne mondja, nekem azt, hogy senki nem tud semmiről és én itt állok egész este

ügyeletes: Hölgyem én este nyolc órára jöttem dolgozni, úgyhogy én nem tudok róla. Akár elhiszi vagy nem.

bejelentő (panaszos): Hogyne hinném el, hisz nem az Ön hangja nem ismerős egyáltalán a hangja. Most akkor arra válaszoljon, mindjárt le fog merülni a telefonom pénzüleg és mindig megígérik, hogy visszahívnak és senki nem hív vissza Sz-ban.

ügyeletes: Hol van maga ? Sz-ban?

bejelentő (panaszos): Itt vagyok a házam előtt Sz., R. út 29, nagyon szeretném, ha kijönne valaki, mint mondtam önnek fiatal korom ellenére leukémiás beteg vagyok, és én nem vagyok hajlandó tovább az utcán állni, félek, mert sötét van

ügyeletes: Hány éves maga ?

bejelentő (panaszos): 45 éves

ügyeletes: R. 29,

bejelentő (panaszos): Igen, a polgármesteri hivatallal szemben.

ügyeletes: Szomszédokat nem ismeri esetleg?

bejelentő (panaszos): Már este van, nem megyek be senkihez .

ügyeletes: Ja értem , intézkedem viszonthallásra

bejelentő (panaszos): Mit tud mondani?

ügyeletes: Fogok küldeni rendőrt: majd, most jelenleg intézkedésbe vannak, úgyhogy ha végeztek az intézkedéssel

bejelentő (panaszos): igen eddig eljutottak az előző úr azt mondta, hogy megkérdezi az intézkedőket, hogy körülbelül mennyit várjak és azt mondta, hogy visszahívnak. Erre vártam volna, megtenné azt, hogy visszahív engem, hogy megtudjam azt, hogy meddig kell még vámom

ügyeletes: Mi a telefonszáma?

bejelentő (panaszos): Ezt is elmondtam ..... legyen kedves ön legalább hívjon vissza!

ügyeletes; 10-15 perc, jó ? Annyit mindenképpen vári kell, vissza szólok, jó?

bejelentő (panaszos): Köszönöm szépen

ügyeletes: Visszont hallásra

bejelentő (panaszos): Visszont hallásra

b) A második rögzített hívás 2013. július 15-én 21 óra 00 perkor történt 4 perc 43 másodperc hosszú volt. A hívás szövszerinti szövege:

ügyeletes: Rendőrkapitányság M.

bejelentő (panaszos): Jó estét kívánok ismételen én vagyok, mielőtt lerakná legyen kedves azt ígérte, hogy megkérdezi azúrtól hogy mennyit várjak, megkérdeztem és ön lerakta.

ügyeletes: Ez hihetetlen, hölgyem hát elmondtam magának, hogy 10-15 perc, míg odaérnek a kollegák intézkedésbe vannak ha 15 percnél több, akkor fogom visszahívni, nem értem, hogy mit nem ért ezen hölgyem.

bejelentő (panaszos): Azt, hogy a 15 perc már rég letelt, délután 4 óra óta.

ügyeletes: Mikor tette a bejelentést, 20 óra 50 perckor, 20 óra 50 perckor teszi nekem a bejelentést milyen 15 perc telt le?

bejelentő (panaszos): Várjon egy kicsit még előtte már az öngyilkoshoz mernek ki én már akkor bejelentési tettem.

ügyeletes: Én arról nem tudok , én arról nem tudok.

bejelentő (panaszos): Pedig már akkor bejelentettem.

ügyeletes: En arról nem tudok és szeretném, ha figyelne. Először 20 óra 50 perckor én megmondtam magának, engem nem érdekel, hogy az előttem való mit mondott. Velem, beszélt én ezt mondtam önnek, legyen szíves értse meg, jó? Viszonthallásra.

bejelentő (panaszos): Szólhatok valamit?

ügyeletes: Ne szóljon, mennek, a kollegák majd azoknak szóljon, jó? Jó éjszakát.

bejelentő (panaszos): Magának is van felettese ugye ?

ügyeletes: Jó éjszakát hölgyem!

bejelentő (panaszos): Magának is van felettese ugye ?

ügyeletes: Van természetesen.

bejelentő (panaszos): Megtudhatom a nevét ?

ügyeletes: Természetesen, holnap bejön M. Rendőrkapitányságra.

bejelentő (panaszos): Nem megyek be B-n élek, nem megyek, holnap szeretnék

ügyeletes: Most mondta Sz-on van hölgyem.

bejelentő (panaszos): Igen , holnap B-re szeretnék hazamenni.

ügyeletes: Úgyis Mátészalka útba esik, hogyha, megyen haza holnap bejöhet ide a kapitányságra

bejelentő (panaszos): Nagyon cinikus , nagyon cinikus a viselkedése

ügyeletes: Én nem vagyok cinikus higgye el.

bejelentő (panaszos): Akkor legyen szíves, hogy válaszoljon nekem arra, amit meg kérdeztem Öntől!

ügyeletes: Mit kérdezett ?

bejelentő (panaszos): Annyira figyeli azt, amit kérdezett.

ügyeletes: Maga kötekedik velem egyébként?

bejelentő (panaszos): Nem kötekedem.

ügyeletes: Alljon már meg , maga miért hívta a rendőrséget? Én úgy gondolom azért, hogy segítséget kérjen ugye, hát próbálok önnek segíteni, azt mondtam, hogy fognak menni a kollegák hölgyem.

bejelentő (panaszos): Engem is hagy szóhoz jutni? Én még délután tettem a bejelentést azóta...

ügyeletes: Értse már meg, én 8 órára jöttem be dolgozni.

bejelentő (panaszos): Mindenkit előre vesznek, előre vesznek mindenkit, önök, mulasztottak mert nem adták át.

ügyeletes: Jó, rendben van.

bejelentő (panaszos): Elmentek egy új bejelentéssel.

ügyeletes: Nem új bejelentéssel, mert a kollegák maguktól észleltek ezt a történetet, úgyhogy ez egy másik történet, a lényeg egy öngyilkos jelöltről van szó, abban szemben intézkednek, várják a mentőt, ha megérkezik a mentő elszállítják a személyt, akkor fognak önhöz menni.

bejelentő (panaszos): És akkor addig egy órát fogok várni, itt az utcán?

ügyeletes: Maga tudja, hogy egy óra hossza múlva fog kiérkezni a mentő?

bejelentő (panaszos): Nem tudom.

ügyeletes: Na, látja.

bejelentő (panaszos): Most uram miért nem hajlandó megmondani, hogy körülbelül meddig várjak itt, mert sötét van és mondtam önnek, hogy én gyógyíthatatlan beteg vagyok és rosszul vagyok

ügyeletes: Hívjak mentőt önhöz? Küldjék mentőt?

bejelentő (panaszos): Miért csúfolódik velem?

ügyeletes: Hát, hölgyem, most mondja, hogy rosszul van, akkor küldjek mentőt? Én azt kérdezem és azt mondja miért csúfolódik magával, akkor van mentőre szüksége?

bejelentő (panaszos): Nincs mentőre szükségem, de rosszul vagyok. Megtenné azt, várjon legyen szíves, hogy bekérezkedek egy házba, hogyha lehetőség szerint fölhívna engem is, mert nem állok itt az utcán, szeretnék lefeküdni, mert rosszul vagyok.

ügyeletes: Tessék?

bejelentő (panaszos): Szeretnék lefeküdni, mert rosszul vagyok, épp ezért bekérezkedek az egyik lakóhoz legyen szíves, hogyha elindul a rendőrség a telefonszámomat fölírná és fölhív és akkor én eljövök ide.

ügyeletes: De ne menjen túl messze.

bejelentő (panaszos): De hát ha egyszer ott van ismerősöm a falú másik végén hova menjek?

ügyeletes: Ja, értem.

bejelentő (panaszos): Nem mehetek be bárkihez.

ügyeletes: Hölgyem, már ha eddig várt, akkor ezt a 10 percet meg tudja várni.

bejelentő (panaszos): Ha 10 percen belül nem jönnek, fölhívna, mert akkor én innét elmegyek, mert nagyon sötét van, elájulok és senki nem ..... kérem.

ügyeletes: Ott van a polgármesteri hivatal.

bejelentő (panaszos): Nem, a polgármesteri hivattal lakunk szemben a polgármesteri hivatal már bezárt, ott senki nincs uram.

ügyeletes: De gondolom, a polgármesteri hivatal ki van világítva, nincsen ?

bejelentő (panaszos): És azzal én előrébb vagyok, mert ki van világítva?

ügyeletes: Most mondja, hogy sötétben van, akkor tessék átmenni a másik oldalra addig, míg nem ér oda a rendőr, a hivatal oldalában, ahol van fény és akkor nem lesz sötétben, akkor nem kell annyira félni. Úgyhogy fognak menni a kollegák.

bejelentő (panaszos): Uram, megtenné azt, legyen kedves, 10 percig várok, hogyha ön azt látja, hogy nem jön, én akkor legyen kedves szóljon ide, mert bemegeyek valakihez, mert nem érzem jól magamat.

ügyeletes: Jó, rendben van.

bejelentő (panaszos): Szóljon ide, legyen kedves!

ügyeletes: Megbeszéltük, jó viszonthallásra, viszonthallásra.

bejelentő (panaszos): Viszonthallásra!

c) A harmadik rögzített hívás 2013. július 15-én 21 óra 38 perkor történt 2 perc 20 másodperc hosszú volt. A hívás szószerinti szövege:

bejelentő (panaszos): Igen, tessék!

ügyeletes: Jó estét! M. Rendőrkapitányság.

bejelentő (panaszos): Jó estét!

ügyeletes: Kollégák oda értek már?

bejelentő (panaszos): Én eljöttem mondtam, ott vannak a kollegák ?

ügyeletes: Nem tudom, azért kérdezem, maga hol van ?

bejelentő (panaszos): Ott állok a másik ..... mondtam, hogy rosszul vagyok én eljöttem onnan, de ha maga azt mondja, hogy ott vannak, és tudja, mit beszél akkor elindulok vissza

ügyeletes: De már bement egy házba.

bejelentő (panaszos): Igen, de én szeretnék bejutni az ingatlanba.

ügyeletes: Jó rendben van, mondja meg a címet, ahol most van.

bejelentő (panaszos): Egy kis türelmet (háttér zaj nem érthető a beszélgetés kb. 10 másodpercig), igen akkor én most indulok a R. 29-be, jó?

ügyeletes: Tessék már várni, mondja meg, hogy most hol van?

bejelentő (panaszos): Hát ide nem szeretné a hölgy ezt megértem ez egy falu, tehát ide ne jöjjenek a rendőrök, éppen ezért nem akartam bemenni, nem akarok senkit kellemetlen

helyzetbe hozni, ez egy tisztességes hölgy és én nem szeretném kellemetlen helyzetbe hozni mert ő magát nem tudja kimagyarázni ebből, hogy minek voltak nála éjszaka rendőrök, épp ezért nem is akartam bemenni senkihez, mert ez egy falu és az embereknek kellemetlen. Akkor hova menjek mondja meg, legyen kedves?

ügyeletes: Tessék visszamenni!

bejelentő (panaszos): Tessék?

ügyeletes: Tessék visszamenni!

bejelentő (panaszos): Már ott vannak

ügyeletes: Odamennek.

bejelentő (panaszos): Tessék?

ügyeletes: Odamennek.

bejelentő (panaszos): Most induljak, mert én 5 percre vagyok onnan, 5 perc alatt ott vannak?

ügyeletes:.....

bejelentő (panaszos): Jó akkor most indulok, köszönöm viszont hallásra.

IV.

1) A Testület a panaszeljáráásban mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy a panaszosi sérelmek kivizsgálásra kiterjed-e a hatásköre.

Az Rtv. 93. § (1) bekezdése szerint a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemtől később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított húsz napon belül lehet előterjeszteni.

A sérelmezett rendőri intézkedés 2013. július 15-én történt, tehát a törvényben irányadó húsz napos határidő 2013. augusztus 4-én járt le. A panaszos a Testület felé 2013. szeptember 9-én nyújtotta be panaszbeadványát.

Mivel a panaszos által sérelmezett rendőri intézkedés az Rtv 93. §-a által meghatározott határidőn túli panasz, a Testület szükségesnek tartotta megvizsgálni, azt hogy rendelkezik-e hatáskörrel az említett két intézkedés vonatkozásában.

A panaszos panaszbeadványában a rendőri intézkedések elmulasztását sérelmezi. A Testület ezzel kapcsolatban megállapítja, hogy olyan esetekben, amikor a panaszos rendőri mulasztást sérelmez, a panasz előterjesztésére nyitva álló, intézkedés időpontjától számított húsz napos határidőn túli panaszbeadványt is befogad.

Mindezek alapján a Testület megállapította hatáskörét a 2013. július 15-én foganatosított intézkedés vonatkozásában.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének a II. cikkében foglalt emberi méltósághoz, XV. cikk (1) és (2) bekezdésében biztosított egyenlő bánásmód követelményét, valamint XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát, az alábbiak szerint.

2) A Testület először a rendőrök intézkedési kötelezettségét vizsgálta, valamint azt, hogy az adott ügy a rendőrség hatáskörébe tartozik-e. Ennek kapcsán az alábbi megállapításokat tette.

Az Rtv. 1. § (2) bekezdés 19. pontja szerint a rendőrség az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében ellátja a segélyhívó számok fogadásából eredő feladatokat.

A rendőr segítségnyújtási kötelezettségével kapcsolatban az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyónbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulónak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

A rendőr intézkedési kötelezettségét az Rtv. 13. §-a szabályozza, amely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A konkrét eset kapcsán a panaszos azt kérte a rendőröktől, hogy birtok- tulajdonjogi vitájából adódóan segítsenek bejutni egy ingatlanba, ezért az ügy szempontjából jelentőséggel bírnak a magánlakásban való intézkedés szabályai. Az Rtv. 39. § (1) bekezdés e) pontja alapján a rendőr magánlakásba bebocsátás vagy hatósági határozat nélkül nem léphet be, illetve nem hatolhat be, kivéve végrehajtási eljárás lefolytatása, illetve az építmények tervezésével és kivitelezésével kapcsolatos egyes viták rendezésében közreműködő szervezetről szóló törvényben meghatározott szakértői vizsgálat biztonságos és eredményes végrehajtásának biztosítása céljából, ha az abban való közreműködés - jogszabály alapján - a rendőrség számára kötelező.

Az irányadó jogszabályok alapján a Testület megállapította, hogy a birtok- tulajdonjogi jogvita elbírálása, végrehajtása nem a rendőrség hatásköre. A panaszos által kért intézkedés, miszerint juttassák be az ingatlanba, nem volt lehetséges, mivel a magánlakásban történő intézkedést szabályozó rendelkezések nem teszik lehetővé a rendőr számára a behatolást, kivéve a végrehajtási eljárás biztosításának esetét. A panaszos által kért intézkedést a rendőrség jogszerűen csak a panaszos által kezdeményezett végrehajtási eljárásban, a végrehajtó által kért biztosítási intézkedés során fogatosíthatta volna.

Mindennek ellenére a Testület álláspontja szerint a panaszos bejelentése és az Rtv.-ben foglalt segítségnyújtási kötelezettség intézkedési kötelezettséget teremtett a rendőrség részéről, de a Testület még egyszer hangsúlyozza, hogy rendőrök jogszerű eljárása nem terjedhet ki a panaszos szándékára, miszerint juttassák be őt az ingatlanba.

A fentiek értelmében a panaszos bejelentése és az Rtv.-ben foglalt segítségnyújtási kötelezettség alapján a rendőrségnek intézkedési kötelezettsége keletkezett, jogszerű intézkedése során azonban a rendőrség hatásköre nem terjedt ki a panaszos által szándékozott intézkedés megtételére.

3) A Testület vizsgálta, hogy a rendőrség eleget tett-e intézkedési kötelezettségének.

a) Mint a fentiekben a Testület megállapította, a rendőrségnek intézkedési kötelezettsége keletkezett. Intézkedési kötelezettsége keretében jogszerűen nem intézkedhetett magánlakásban, így a panaszos kérelmének nem tehetett eleget, miszerint helyezze őt birtokon belül.

A rendelkezésre álló iratok alapján az intézkedő rendőrök kitérkezését követően tájékozódta a körülményeket illetően, miszerint a panaszosnak tulajdoni hányada áll fenn az ingatlanon, de az édesapja nem adja át neki az ingatlan kulcsait. A Testület itt megjegyzi, hogy pusztán a tulajdonjog tanúsítása nem jelenti azt, hogy az adott ingatlant használhatja is a tulajdonos, ugyanis ettől még állhat fenn olyan használati jog, (például bérlet, hasznélvezet vagy az utóbbi speciális formája, az özvegyi jog) ami kizárja a tulajdonost a birtoklásból. Felvilágosították továbbá a panaszost jogi lehetőségeit illetően, illetve megkérdezték kíván-e feljelentést tenni.

A Testület álláspontja szerint az intézkedő rendőrök segítségnyújtási kötelezettségük körében minden lehetséges, jogszerű intézkedést megtettek, ami lehetőségükben állt.

b) A rendőrség 21 óra 40 perckor történő, tehát az érdemi bejelentéshez képest mintegy 1 óra 50 perccel később történő kitérkezésével kapcsolatban a következő megállapításokat teszi.

A panaszos és a rendőri iratok egybehangzóak abban a tekintetben, hogy a panaszos már délután 3-4 óra körül hívta a rendőrséget, azonban ekkor nem kért konkrét segítséget, csak jelezte, hogy a nap folyamán szüksége lenne a rendőrség segítségére. A panaszos ezt követően 20 óra 50 perckor tette első érdemi bejelentését, miszerint rendőri segítséget kér. A rendőrség 21 óra 40 perckor vonult ki a helyszínre. A Testület álláspontja szerint nem értékelhető a rendőrség terhére az az időtartam, ami a délutáni hívás és az első érdemi bejelentés között telt el, így a Testület ezt az időtartamot vizsgálta.

A rendőrség intézkedési kötelezettségét az Rtv. 13. §-a írja elő, melynek értelmében „a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.” Az idézett jogszabályhely nem tartalmaz további rendelkezést arra vonatkozóan, hogy ezen kötelezettségnek a rendőr milyen határidőn belül köteles eleget tenni.

A Szolgálati Szabályzat szolgál további támponttal a fenti kérdés megítélésében. A 4. § (3) bekezdése értelmében „a rendőr meghatározott szolgálati feladat végrehajtása során észlelt vagy tudomására jutott kisebb súlyú jogsértő cselekmény esetén a meghatározott szolgálati feladatának teljesítését folytatja, azonban a szolgálati előjárónak történő jelentéssel vagy a legközelebbi általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv ügyeletének értesítésével köteles intézkedést kezdeményezni. A rendőr az életet, testi épséget és a vagyónbiztonságot közvetlenül veszélyeztető magatartás észlelése esetén köteles intézkedni, azonban az alábbi feladatokat ellátó rendőr az intézkedés végrehajtása helyett intézkedés kezdeményezése érdekében jelentést tesz, ha a szolgálati feladat teljesítésének megszakítása

- a) Magyarország védett vezetői vagy kijelölt létesítményei tekintetében jelentkező személy- vagy objektumvédelmi szolgálati feladat végrehajtásának biztonságát vagy eredményességét,
- b) a terrorelhárítási feladatok végrehajtásának eredményességét,
- c) a rendőrség belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési tevékenységének eredményességét veszélyeztetné.”

Az Rtv. 15. § -a szabályozza az arányosság követelményét, amely szerint a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.

A rendőrségi iratok tanúsága szerint a kérdéses időszakban egy öngyilkossági kísérlettel kapcsolatban foganatosítottak intézkedést az illetékes rendőrőrs munkatársai.

A Testület megjegyzi, hogy álláspontja szerint a fentiek alapján a rendőrségtől nem várható el, hogy egyéb, jellegüknél fogva nagyobb súlyú bejelentéseket tegyen félre olyan – közvetlen veszéllyel egyértelműen nem járó – tulajdonjogi vita érdekében, amelyben a felek nem jutnak megegyezésre, így a Testület elfogadja a rendőrség fenti indokát a késlekedés okát illetően.

A Testület nem vonja kétségbe, hogy a bejelentéshez képest eltelt majdnem két óra jelentős időtartamnak számít, azonban a Testület ezt nem találta az alapjogsértés felvetéséhez szükséges sérelmet megvalósító késelemnek, mivel – fentiek szerint – a bejelentés nem súlyos károsodással közvetlenül fenyegető veszélyre vonatkozott.

A rendőrök az arányosság elvének figyelembevételével előbb a súlyosabb bejelentések kapcsán jártak el, majd még a bejelentés napján kivonultak a helyszínre, és megtették az adott helyzetben feltétlenül szükségesnek mutakozó intézkedést.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a rendőrök eleget tettek intézkedési kötelezettségüknek, továbbá nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga a bejelentést követő várakozás kapcsán.

4) A Testület vizsgálta a rendőri intézkedés során alkalmazott bánásmódot, mivel a panaszos sérelmezte, hogy a telefonbeszélgetések során a rendőrök ellenségesen, megalázóan, bántóan viselkedtek vele.

A rendőrök magatartásával kapcsolatban a Testület felhívja a figyelmet az Rtv. 2. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésekre. Az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. Az intézkedő rendőröktől – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaitól – minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés. Az említett rendelkezés alapján a Testület hangsúlyozza, hogy a rendőrökre, mint a közhatalom képviselőire különös súllyal nehezedik az emberi méltóság, és az emberi jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége, ezért minden körülmények között elvárható a tisztességes, az általa képviselt közfeladat mértékéhez méltó, a másik személy emberi méltóságát mindenkor szem előtt tartó viselkedés és hangnem.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét kihirdető, Budapesten, 2007. július 4-én kelt a Független Rendőri Szakszervezet főtítkáranak, az Országos Rendőrfőkapitánynak, és a Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete főtítkáranak közös nyilatkozatát (a továbbiakban: Etikai Kódex), amely iránymutatásul szolgál a Rendőrség számára a követendő magatartás tekintetében. Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számon kérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

a) Jelen állásfoglalás III. pontjában ismertetett hangfelvételek alapján a Testület álláspontja szerint a 2013. július 15-ei telefonbeszélgetések vonatkozásában a rendőrség magatartása megfelelt a fenti követelményeknek, a rendőrség által alkalmazott hangnem és bánásmód nem sértette a panaszos emberi méltóságához való jogát. Az ügyeletes rendőr a Testület álláspontja szerint nem alázta meg a panaszost, nem gúnyolódott a panaszoson, hanem segíteni szeretett volna, amikor megkérdezte a panaszost arról, hogy küldjön-e mentőt.

b) A panaszos 2013. november 17-ei panasz kiegészítése során sérelmezett egy újabb beszélgetést, amellyel kapcsolatban úgy nyilatkozott, hogy hangfelvételét a Testület rendelkezésére bocsátja. A Testület 2013. november 27-én kelt levelében felhívta a panaszost a kérdéses hangfelvétel csatolására. A panaszos 2013. december 9-ei és 10-ei e-mailjeiben kísérletet tett erre, de a hangfelvételeket nem tudta csatolni. A panaszos később sem jutatta el a Testülethez a hangfelvételt semmilyen formában (például: CD, DVD, e-mail, pendrive). Mindezek alapján a Testület ebben a kérdésben nem tudott érdemben állást foglalni, a történeti tényállás tisztázatlansága okán.

A Testület álláspontja szerint a telefonbeszélgetések során alkalmazott rendőri hangnem és bánásmód nem sértette a panaszos emberi méltóságához való jogát, illetve a 2013. november 17-ei beszélgetés vonatkozásában a panaszos emberi méltóságához való jogának sérelme nem megállapítható.

5) A panaszbeadványt a Testület a részrehajlás-mentes eljárás követelményének az érvényesülése szempontjából is indokoltnak tartotta vizsgálni.

A részrehajlás-mentes intézkedés követelményét az Rtv. 13. § (2) bekezdése rögzíti, amely szerint „a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni”. A rendőri fellépés ezen követelmény értelmében az érintettel szemben nem lehet hátrányosabb (vagy előnyösebb) pusztán azért, mert személye a rendőr számára ellenszenves (vagy rokonszenves).

A panaszbeadványban foglaltak alapján arra lehet következtetni, hogy a panaszos megkérdőjelezi a részrehajlás-mentes intézkedés követelményének teljesülését a kifogásolt rendőri fellépéssel kapcsolatban. Erre vonatkozóan előadta, hogy az egyik rendőr, aki magas beosztásban dolgozik a térségben, a sógora rokona, és emiatt valószínűsíti a rendőri intézkedés elhúzódsát.

A rendőrség álláspontja szerint pusztán ezen tényre nem helytálló hivatkozni, mivel ez a helyi sajátosságok, kis közösség kapcsán állhat elő. Az intézkedés késlekedése kapcsán a Testület

utal jelen állásfoglalás IV. pont 3) pontjában kifejtettekre, ami ésszerű magyarázatot ad a késlekedés okára

Mindezekre tekintettel a Testület, úgy foglalt állást, hogy a rendőri fellépés kapcsán nem megállapítható az Rtv. 13. § (2) bekezdésben rögzített részrehajlás-mentesség és az Alaptörvény XV. cikkének (1) és (2) bekezdésében biztosított egyenlő bánásmód követelményének megsértése.

V.

A panaszos bejelentése és az Rtv.-ben foglalt segítségnyújtási kötelezettség alapján a rendőrségnek intézkedési kötelezettsége keletkezett, jogszerű intézkedése során azonban a rendőrség hatásköre nem terjedt ki a panaszos által szándékozott intézkedés megtételére. A rendőrök eleget tettek intézkedési kötelezettségüknek, továbbá nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga a bejelentést követő várakozás kapcsán. A Testület álláspontja szerint a telefonbeszélgetések során alkalmazott rendőri hangnem és bánásmód nem sértette a panaszos emberi méltóságához való jogát illetve a 2013. november 17-ei beszélgetés vonatkozásában a panaszos emberi méltóságához való jogának sérelme nem megállapítható. A Testület, úgy foglalt állást, hogy a rendőri fellépés kapcsán nem megállapítható az Rtv. 13. § (2) bekezdésben rögzített részrehajlás-mentesség és az Alaptörvény XV. cikkének (1) és (2) bekezdésében biztosított egyenlő bánásmód követelményének megsértése.

Mindezekre tekintettel a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a panasznak az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez való áttételéről döntött.

Budapest, 2014. december 18.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
előadó testületi tag